

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 30.9.2016
COM(2016) 647 final

2012/0236 (COD)

**KOMISSION TIEDONANTO
EUROOPAN PARLAMENTILLE**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti

neuvoston vahvistamasta kannasta

**Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi turskakantoja ja
turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman
vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 1342/2008
muuttamisesta**

**KOMISSIION TIEDONANTO
EUROOPAN PARLAMENTILLE**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti

neuvoston vahvistamasta kannasta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta

1. TAUSTA

Päivä, jona ehdotus on toimitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle: 12. syyskuuta 2012
(asiakirja COM(2012) 498 final – 2012/236 COD)

Päivä, jona Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on antanut lausuntonsa: 12. joulukuuta 2012

Päivä, jona Euroopan parlamentti on vahvistanut ensimmäisen käsittelyn kantansa: 11. kesäkuuta 2013

Päivä, jona muutettu ehdotus on toimitettu: 3. lokakuuta 2016

Päivä, jona neuvoston kanta on vahvistettu: 29. syyskuuta 2016

2. KOMISSIION EHDOTUKSEN TAVOITE

Neuvoston asetus (EY) N:o 1342/2008 (”turskan elvytyssuunnitelma”) hyväksyttiin vuonna 2008. Suunnitelma kattoi Pohjanmeren sekä joitain lähimeriä (Kattegatin, Skagerrakin, itäisen Englannin kanaalin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren). Suunnitelman keskeiset osat koostuivat säännöistä, joissa vahvistettiin suurin sallittu saalis (TAC) ja kalastajien merellä viettämää aikaa rajoittava pyyntiponnistusjärjestelmä. Pyyntiponnistusrajoituksia pidettiin tuolloin välttämättömänä sääntelyvälineenä sen lisäksi, että säädettiin saalisrajoitukset TACien (suurin sallittu saalis) muodossa, jotta vähennettäisiin saaliiden poisheittämistä. Suunnitelmassa hahmoteltiin peräkkäisiä ja toisinaan radikaalejakin pyyntiponnistuksen vähentämisä.

Vuonna 2012 komissio antoi ehdotuksen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta, jotta voitaisiin ottaa huomioon suunnitelmassa havaitut puutteet kuitenkin säilyttäen sen keskeiset osat. Ehdotus perustui SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohtaan ja sisälsi myös säännöksen, jolla valtuutetaan neuvosto säilyttämään pyyntiponnistus ennallaan neljän peräkkäisen vähenemisen jälkeen.

Ottaen erilaisen kannan SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 3 kohdan väliseen suhteeseen neuvosto poisti tiettyjä osia komission ehdotuksesta (9 artikla ja 12 artikla) ja hyväksyi SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla vastaavan muutosasetuksen turskan elvytyssuunnitelmaan (neuvoston asetus (EU) 1243/2012) ilman

Euroopan parlamentin osallistumista. Muutosasetuksella vahvistettiin säännös, jolla valtuutetaan säilyttämään pyyntiponnistus ennallaan neljän peräkkäisen vähenemisen jälkeen.

Euroopan parlamentti ja komissio nostivat tästä neuvoston asetuksesta kanteen tuomioistuimessa todeten, että kyseinen turskan elvytyssuunnitelman muutos olisi pitänyt antaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan nojalla siten, että Euroopan parlamentti otetaan täysimääräisesti mukaan, eikä menettelyssä, jossa neuvosto yksinomaan harjoittaa toimeenpanovaltaansa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla.

Yhdistetyissä asioissa C-124/13, Euroopan parlamentti v. neuvosto, ja C125/13, komissio v. neuvosto, 1. joulukuuta 2015 antamassaan tuomioissa tuomioistuin kumosi kyseisen neuvoston asetuksen, mutta piti sen vaikutukset SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan asianmukaisen oikeusperustan nojalla voimassa yhden lisävuoden ajan, jotta uusi asetus voitaisiin hyväksyä kyseisen määräajan kuluessa.

Tuomioistuimen päätös sallia kumotun neuvoston asetuksen vaikutuksien voimassaolo yhden lisävuoden ajan teki tarpeelliseksi jatkaa neuvotteluja kyseiseen komission ehdotukseen perustuen, koska yksi vuosi ei ollut riittävän pitkä aika uuden ehdotuksen laatimiseen ja hyväksymiseen.

Sen jälkeen, kun komission ehdotus annettiin vuonna 2012, olosuhteet ovat kuitenkin muuttuneet dramaattisesti. Uudella YKP-perusasetuksella (asetus (EU) N:o 1380/2013) otetaan käyttöön vuoteen 2019 mennessä kaikkien saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita koskeva purkamisvelvoite ("purkamisvelvoite"), mikä velvoittaa kalastajia lopettamaan saaliiden poisheittämisen ja lukemaan saaliit heidän kiintiöosuuteensa (tämän velvoitteen asteittaiset voimaantulopäivämäärät riippuvat kalastuksesta ja kalastusta määrittävistä lajeista). Jos purkamisvelvoitetta sovelletaan, pyyntiponnistusjärjestelmästä, jonka tavoitteena on myös poisheittämisen vähentäminen, on tullut yksi tarpeeton lisäsääntelytaso. Tästä syystä komissio päätti luopua pyyntiponnistusjärjestelmästä ehdotuksessaan Itämeren hoitosuunnitelmasta COM(2014) 614.

Uudella perusasetuksella otetaan myös käyttöön säännös, jolla velvoitetaan neuvosto asettamaan TACit kestävään enimmäistuottoon (MSY) perustuvan lähestymistavan nojalla. Tästä johtuen TACien vahvistamista koskevat säännöt turskan elvytyssuunnitelmassa ovat vanhentuneita.

3. HUOMAUTUKSET NEUVOSTON KANNASTA

3.1. Yleiset huomautukset neuvoston kannasta:

Neuvoston kanta vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston 29. kesäkuuta 2016 saavuttamaa poliittista yhteisymmärrystä. Komissio kannattaa tätä yhteisymmärrystä.

3.2. Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemät tarkistukset:

Neuvottelujen aikana Euroopan parlamentti on tarkistanut kantansa. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä 11. kesäkuuta 2013 omaksuman kannan katsottiin menettäneen merkitystään neuvotteluissa.

3.3. Neuvoston ehdottamat uudet säännökset ja komission kanta niihin:

Neuvosto on muuttanut tekstiä merkittävästi ja pelkistänyt sen muutamaaan jäljellä olevaan säännökseen (lukuun ottamatta määritelmiä, loppuartikloja jne.):

- Tavoitteita koskeva 5 artikla, jossa viitataan perusasetuksen mukaiseen MSY-tavoitteeseen ja hyväksytyyn Baltian hoitosuunnitelmaan.
- Vähimmäis- ja varotoimenpiteitä koskeva 6 artikla, jossa viitataan perusasetuksen mukaiseen tarpeeseen ottaa huomioon "*asianmukainen alin ja varovaisuusperiaatteen mukainen biomassataso*" määrittelemättä näitä tasoja.
- TACien vahvistamista tietojen ollessa puutteelliset koskeva 9 artikla, jossa viitataan perusasetuksessa asetettuun varovaisuusperiaatteeseen määrittelemättä mitään yksityiskohtaisia sääntöjä.
- Entinen 14 artikla säilytettiin vähäisin muutoksin. Artiklassa vahvistetaan jäsenvaltioiden velvollisuus varmistaa, että millään suunnitelman kattamalla alueella kalastuskapasiteetti ei ylitä vuonna 2006 tai 2007 todettuja kalastuskapasiteetteja.
- 25 artikla (muuttumaton): velvollisuus purkaa turska saaliiden purkamista varten nimetyissä satamissa.
- 33 artikla (muuttumaton): tuki EKTR:n/EMKR:n nojalla; maksujen mahdollistaminen EMKR:ltä.

Kompromissiteksti poikkeaa merkittävästi alkuperäisestä komission vuoden 2012 ehdotuksesta, mutta se on laadittu uudessa perusasetuksessa asetettujen säännöksiä ja komission uuden monivuotisten suunnitelmien lähestymistavan mukaisesti. Komissio voi hyväksyä kaikki muutokset.

4. PÄATELMÄ

Euroopan parlamentin ja neuvoston oikeudelliset yksiköt ja lingvistijuristit saivat tehtäväkseen tehdä tekstiin tarvittavat mukautukset. Tuloksena oleva asiakirja edustaa näin ollen lainsäädäntövallan käyttäjien 29. heinäkuuta 2016 saavuttamaa poliittista yhteisymmärrystä.